

Nr. 1182 Godmorgen til alle

Morgenmeditation mandag den 20. december 2021

Nøgleord:

Godmorgen. I dag er det jo mandag den 20. dec.2021. Vi skal have Morgenmeditation nummer 1182. Det var faktisk den, vi skulle have haft i går, men den tager vi en anden dag, lige med det samme nummer 1182.

Nå jeg vil gerne starte med at sige tak til de mennesker, som har været her i weekenden, de har præsteret noget fantastisk godt ved at se, de har vokset sig ud af deres egne gamle mønstre og taget livsglæden ind og fungerer fantastisk godt. Så tak for det det er en rigtig dejlig ting at have, når det snart begynder at blive jul, tænk på veludført som det hedder. Okay.

Hvis nu jeg boede på Mors, så ville der sige en stemme inde i hovedet, ”nu skal du ikke komme for godt i gang Peter, du ved godt, de vil falde tilbage igen, sådan skal du slet ikke tænke.” Det der er så dejligt, det er, at man kan nytænke hver eneste dag, nytænke hver eneste dag ikke hive de gamle mønstre op af skabet eller underbevidstheden, men vi kan nytænke.

Jeg kom til at sådan filosofere lidt for et øjeblik siden, det kan jeg godt sommetider, det er ikke til at forstå, men det kan jeg godt, det er sådan fru super vil sige, det prøver jeg også at sige. Det der er vigtigt mange gange, det er at gå lysets vej, lysets vej, den oplyste vej, det er der ingen problemer i, vi kan bare gøre det.

Jeg så det i går, hvordan folk gik lysets vej, den oplyste vej. Jeg så, da de fandt ud af, at de havde en masse positive ting at sige til hinanden, det kunne virkelig løfte, og det kunne virkelig inspirere. Jeg kunne virkelig se, at hvordan det var healere, der var tilstede og kunne bruge deres evner, bruge deres kvaliteter. Det er fantastisk at opleve, når de videregiver det, og når de videregiver til samme tid, se hvordan de vokser ud af offerrollen og ind i kærlighedsrollen.

Mange mennesker føler sig som ofre hver eneste dag, det er der, hvor de har behov for at blive ved med at gentage de gamle mønstre, holde fast i dem, holde fast og holde fast i gamle mønstre. Det overskred de her fuldstændig, der var magi i luften, de kunne bare det her. Hvis nu man siger, at man sover, når man sover i en ophøjet stemning, så kan alting lade sig gøre, når man sover, men man kan også gøre det, når man er vågen. Hvis nu I sådan stille og roligt lukker op for jeres højere bevidsthed, så sker der noget andet, og jeg ser tingene ske. Dengang der var det, der hed villigheden i forandring, det er bare noget, man gør, det er en værenstilstand, man hopper ind i, man bruger sine evner med det samme.

Så hvis nu vi forestiller os, at vi er kommet ind i et hus, vi kender ikke huset, vi kender ikke, hvordan det ser ud udvendigt, men vi ved, hvordan noget af det ser ud indvendig. Så tænker man på, det er et anderledes hus, end man er vant til at se. Så kigger man sig lidt rundt og siger, ”er det mit hus det her, eller er jeg gæst her, hvad er det?” Nå så spekulerer man lidt på det, og så kan man se, hvordan stuen er indrettet. Så siger man til sig selv, ja okay, sådan kan det jo godt se ud. Men hvis nu det var mit, kan man tænke sig, hvordan vil det så se ud? Hvad vil jeg ommøblere? Jamen det kan godt være, jeg vil sige, det der musikanlæg vil jeg sætte anderledes op, og den stol der og bordet det kunne stå lidt anderledes, det kunne blive lidt mere hyggeligt, så begynder man at tænke på, jamen bare gøre det, lad mig møblere om på det, det gør da ingenting, når jeg er her.

Og så kommer der lige en tanke, hov, jamen hvem er jeg forresten? Er jeg her selv, er jeg i et parforhold, er jeg fri, er jeg fri for parforhold, er jeg uden partner? Det er ikke det samme som at være fri, hvis man er

partner, fordi det kan være, man er i stand til i dagligdagen at lægge en fantastisk livsglæde ind til sin partner, få sin partner til at tro på vedkommendes evner og kvaliteter. Man kigger lidt, er jeg i parforhold, eller er jeg ikke i et parforhold? Man finder ud af, det gør ingen af delene noget, om man er det ene eller det andet, man kan bare møblere lidt rundt herovre, det giver vi os til at gøre.

Så går der lidt tid, så synes man, nå nu ser det fornuftigt ud det hele, og så kigger man lidt efter og siger, nå hvornår kommer, hvor kommer al fornuft fra? Det ser fornuftigt ud, jamen det kan man bare mærke, det er der, alt ser fornuftigt ud. Okay.

Så går der et lille stykke tid, og man går ind i et andet rum, så ser man, der er en hel masse mennesker herinde, der er mænd og kvinder, børn og voksne, der er børn, mænd og kvinder her ikke også? Jeg tænker på, hvad er det for nogle rum det her? Så kigger man lidt rundt i lokalet og siger hov der er da nogle mennesker der. Hvordan mon de er? tænker man så. Hvordan, hvad mon de tænker? Nogle sidder sammen.

Vi kommer ind i lokalet og kigger os bare om. Så siger jeg, hov der kigger mændene, hov der er en derovre, hende vil jeg da gerne gøre lidt indtryk på, og kvinden tænker, hov der er sørme en mand der, ham vil jeg gerne gøre lidt indtryk på. Man ved bare ikke, hvad man skal snakke om. Man begynder at kigge lidt nysgerrigt og læser den anden og siger, okay jeg tror, den anden er sådan og sådan. Okay. Jamen så gør man det, at man går hen til en og vælger, man vælger et menneske, i det menneske bruger man sin forestillingsevne, man har allerede nu på det tidspunkt begyndt at forme nogle strategier, man vil prøve at køre af.

Man har levet mange gange før, og man har været i mange gamle mønstre og mange forhold, man er nysgerrig, man er bare helt ny, man er helt frisk, man går hen til vedkommende og siger hej. Uden man ved af det, siger man, skal vi danse? og så siger vedkommende, det kan vi godt. Så siger hun, hvorfor sagde du det? Er du god til at danse Peter? Ah det er så nogenlunde. Så stiller man sig selv det spørgsmål, er man nu god til det, man siger? Fordi nogen gange så flyver det ud af munden, det der man skal sige for at indlede en samtale. Okay. Så tænker jeg så, jamen nu vil jeg prøve at være hel let som en fjer, jeg vil være imødekommende, venlig, kærlig, opmærksom, jeg vil give en god oplevelse.

Så hører man sådan i det fjerne, så kommer der musik, så tænker man, hvad er det for noget musik, der kommer? Er det en koncertmusik, eller hvad er jeg inde i? Så går der et lille stykke tid, så siger hun eller ham, du må godt holde om mig. Okay må jeg holde om dig, superfint så gør jeg det. Så tænker man på, uhm vedkommende har en dejlig duft, der er noget ved kemien her, der passer, passer godt i en eller anden ting. Så tænker man på, det er måske en chance, jeg har her for at udtrykke kærlighedsaspektet. Så begynder man at udtrykke kærlighedsaspektet helt naturligt. Så siger man, det kunne være dejligt at være nede i den musik der, vi kan danse efter. Som tænkt så gjort. Så begynder musikken at spille. Så tænker man, kan jeg leve op til det? Ja selvfølgelig. Så begynder man at danse, men kender ikke den anden, man skal danse med, man kender ingenting til vedkommende, ingenting, men tilliden er i orden, tilliden til livets dans er etableret, fordi det er den ting, man kommer frem med til en ny opgave, en ny ting, man danser ind i livets dans. Man har glemt, man ikke plejer at danse, men der er en indre tilskyndelse til at danse.

Så tænker man på, ah der er da nogle ting, vi har prøvet i vores liv, nogen ting man har gået igennem, der har været svære. Nu opdager man, at man har en lettere måde til at forcere tingene på, en lettere måde. Den lette måde ligger i vores tankesind, man bygger et andet tankesind, der er fri, der er let, der er imødekommende, der tænker og skaber nye ting. Så begynder man at danse lidt rundt og tænker på, der må da godt komme lidt mere fut i det her. Idet man tænker på det, der må gerne komme lidt mere fut i, så kommer der en anden danserytme. Vi tilpasser os danserytmen med det samme. Det er ligesom livets dans, man tilpasser sig det nye med det samme, øjeblikkeligt, fordi vi er her som intuitive mennesker, intuitive. Vi lader tingene ske i nuet, vi har livsglæden. Vi danser rundt og finder ud af, det er lige meget, hvad vi danser, så følger den anden med

med det samme. Man kan mærke, at den man danser med kan noget mere, end det man selv kan. Hørm tænker man så, nu kan jeg udfordre mig selv i dag, se om jeg kan finde på nogle måder at fungere på udover det normale.

Jeg går bare i gang med og lave noget, som man normalt ikke vil gøre, man finder glæden i at overskride sine egne grænser, man opdager, at det der plejer at være grænsesætning eksisterer ikke mere, det er kun kærligheden, spontaniteten og livsglæden der er der og udforsker tingene. Det går jeg så i gang med.

Man ser den her kvinde, man ser den her mand, man danser med, og man ser sådan set ikke andre, fordi der er noget, der åbner sig inde i vores hjerter, der er noget, der åbner sig for det andet menneske. Sådan kan jeg bedst beskrive dagen i går, med de elever der var her i går, hvordan de åbnede hjertet for hinanden igennem healing, igennem kommunikation, igennem undervisning. De åbnede sig og udtrykkede kærligheden. Det er noget, man kan blive dybt rørt af. Alle har deres plads i en gruppeforståelse og alligevel individualister, et kald, hjerteenergien er tilstede, kærligheden er tilstede.

Når man kører på en opadgående spiral, man lærer noget nyt, får en ny omdrejning på spiralen, som der var en, der smukt sagde i går, smuk beskrivelse. Jeg så også i går, hvordan en af eleverne ville lave foredrag, omkring det jeg har lavet, mange år efter jeg er død, man kunne se langt ind i fremtiden, fordi fremtidsvisionen var tilstede igennem kærlighed, tilliden og forståelsen. Meget, meget smukt at opleve, og meget smukt at være vidne til. Jeg så også et nyt menneske, som var inde, som forandrede sig fuldstændigt i løbet af en dag, og mange af eleverne der var her, de forandrede sig fuldstændigt i løbet af en undervisningsdag. Hvad kan det så ikke blive til, efter yderligere en undervisningsdag og en undervisningsdag mere? Det jeg siger, det er, at man fungerer i spontaniteten og ser, hvordan de lader intuitionen virke, kærligheden virke.

Vi mediterer i dag på vores intuition. Intuition indeholder ubegrænsede muligheder, og hjertet er fyldt op med kærlighed, kærlighed til hinanden så vokser det. Vi vokser, og vi udfører, vi er der for hinanden, indlevelsesevnen er i orden, medfølelsen er i orden, kærligheden, fornyelsesenergien virker, julefreden er tilstede.

Vi slutter af med en velsignelse, den åndelige velsignelse, en beskyttelsesform til de forskellige elever, en fantastisk glæde til de familier de kommer i berøring med. Det er udsendinge af alle eleverne, der var tilstede fra de høje himmelsale, de kom som lysbudbringere, vi er lysbudbringere.

Vi kan meditere på, at vi er lysbudbringere, hvor vi bygger sandheden ind, kærligheden og tilliden, det kan vi også kalde det, det kan vi også gøre. Vi kan forandre den verden, vi er inde i, og jeg ser, det sker, det sker. Ved hvert eneste åndedrag jeg har, ser jeg, hvordan fornyelsesenergien virker, og kan forny kloden, og ja selvfølgelig kan vi det, fordi vi har ubegrænsede muligheder.

I kan selv vælge, hvad I vil meditere på, om det skal være fornyelsesenergien, lysbærer fra de høje himmelsale, eller I ser jeres spontanitet vokse.

Glæden ved at give, var kolossal tilstede i går, og det er den hver dag. Bare det der med at opleve og være sammen med grupper det er en fantastisk julegave i sig selv, det er noget, man kan huske på i mange år. Det har virkelig en prægning på alting, ser folks godhed og deres kærlighed til hinanden, det er fantastisk at være vidne til, også være med i.

Det kan være en god ide, at flere lytter til den her information, fordi det berører os alle, evnen til at give, evnen til at modtage.

Godmorgen til jer allesammen, jeg ønsker jer en fantastisk god dag i taknemmelighed og glæde.
Mit navn er Peter L. Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland. Godmorgen og tak og jeg ønsker jer en fantastisk god dag.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk